

Per un consum responsable de l'oci audiovisual

**Fer un ús responsable de les
TIC està a les teves **mans****

Edita: TAC

Associació de Consumidors de Mitjans Audiovisuals de Catalunya
www.taonline.net
info@taonline.net

Amb el suport de:

**Ajuntament
de Barcelona**

Introducció

El desenvolupament de les noves tecnologies del món audiovisual en aquests últims anys i la pròpia demanda dels usuaris ha comportat una progressiva ampliació i adaptació del treball de les associacions d'usuaris de mitjans audiovisuals. Internet, el món dels videojocs, el cinema, els DVD i l'ús dels mòbils han adquirit cada vegada més espai en l'entreteniment de nens i joves.

A Espanya hi ha una associació per cada comunitat autònoma. Juntes estan estructurades en una Federació que té per nom iCmedia (Iniciatives per a la Qualitat dels Mitjans) amb seu a Madrid i que coordina i representa el treball de totes i cadascuna de les associacions que la componen.

D'entre les activitats que duu a terme iCmedia té un especial relleu el *Projecte d'educació audiovisual **Aprendre a mirar***. Es tracta d'ajudar les entitats educatives a minimitzar l'impacte negatiu del mal ús dels mitjans audiovisuals en les famílies i en els alumnes/as, i maximitzar-ne els aspectes positius. D'altra banda, ofereix a pares i professors informació crítica dels continguts del món

audiovisual i, finalment, ensenya als nens/es en què consisteix el llenguatge audiovisual, per a què aprenguin a ser usuaris crítics.

OBJECTIUS

El treball de les associacions d'usuaris consisteix en:

- ▣ Ser un pont entre els consumidors i els responsables de les televisions i les productores de continguts.
- ▣ Transmetre les queixes, suggeriments, felicitacions i opinions dels espectadors als directius de les cadenes, responsables de continguts i professionals dels diversos programes.
- ▣ Premiar la qualitat televisiva. Les Associacions organitzen diversos premis a la televisió, internet i videojocs de qualitat que, votats per l'audiència, són un instrument positiu per reconèixer els professionals que fan propostes de nivell.
- ▣ Crear opinió en la societat a favor de la demanda de qualitat audiovisual, que respecti els valors fonamentals sobre els

quals es construeix una societat lliure i solidària.

- ❑ Exigir que es compleixi la llei i, si escau, que es cobreixin els buits legals existents de cara al control dels operadors.
- ❑ Realitzar estudis i anàlisis de la programació televisiva, així com de l'ús que fan els ciutadans dels mitjans audiovisuals, amb l'objectiu de contribuir a la millora dels continguts i de la qualitat dels programes.
- ❑ Formar part d'organitzacions nacionals i internacionals amb finalitats semblants, per a sumar en la mobilització de la societat civil que exigeix els seus drets en tot el panorama audiovisual.
- ❑ Col·laborar amb les autoritats públiques en el compliment de les seves responsabilitats sobre els operadors tant públics com privats.
- ❑ Realitzar tot tipus d'activitats per a

donar a conèixer el seu treball a la societat i contribuir al debat obert i plural entorn al món audiovisual, així com ampliar la seva base d'associats, recaptar fons i mobilitzar la societat civil.

Amb el suport del l'Ajuntament de Barcelona, TAC ha elaborat un estudi sobre els hàbits de consum de les TIC entre els joves catalans.

A continuació presentem unes reflexions sorgides arran de les respostes obtingudes. Aquestes recomanacions volen ser una guia pràctica per afrontar amb èxit l'educació audiovisual tant a l'escola com a la família.

En aquesta ocasió, els àmbits d'estudi són: internet, el mòbil, les xarxes socials i els videojocs. La guia s'ha estructurat de forma senzilla i, a través de tres simples passos, es presenta el problema, es proposen solucions i es suggereixen uns reptes atractius per utilitzar les TIC amb criteri.

I. INTERNET: el valor de la informació

INFORMACIÓ

La xarxa és un contenidor infinit d'informació, on es troba resposta a qualsevol dubte que tinguem. Hem de ser conscients de que no tot el que està penjat a internet és cert.

Avui dia, internet resulta imprescindible, especialment per als adolescents i joves que l'utilitzen com un factor d'oci i una eina d'estudi i treball. Però notícies i informacions falses estan a l'abast sense passar cap filtre.

Tothom pot penjar dades sense contrastar. Per això, com més seriós sigui el tema del qual em vull informar, més important serà saber on buscar.

Què fer davant aquesta situació?

El primer que hem de fer és 'detectar' qui

elabora els continguts del web en el qual estem navegant, ja sigui en pàgines oficials, enciclopèdies, diccionaris o similars. Tot això és necessari si es vol prevenir la desinformació i la incultura.

Per què no utilitzar Viquipèdia com a única font d'informació?

1. Perquè qualsevol persona pot penjar informació de tot tipus sense ser un expert en la matèria.
2. Perquè tothom pot accedir a la informació per modificar-la o introduir dades sobre el que vulgui.
3. No en totes les informacions apareixen les fonts originals.
4. Perquè tot plegat la fa poc fiable.

Aleshores, interessa participar en un web cooperatiu?

1. Sempre que la nostra aportació es sus-

tenti en coneixements seriosos, contrastats i objectius, doncs això contribueix a l'enriquiment cultural dels altres usuaris.

2. És positiu encoratjar els més joves a compartir els seus coneixements sobre un tema que els interessi o atregui.

3. Així els internautes aprenen la importància que té una informació veraç.

Com antídote, cal contrastar informacions i acudir a pàgines en les quals clarament es puguin identificar els autors.

Altres factors:

▶ Si no hi ha autor que signi la informació, s'explica d'on s'ha obtingut? Les fonts són claus per identificar la fiabilitat dels continguts.

▶ Consulta la data de publicació per descartar informació obsoleta.

▶ Hi ha faltes ortogràfiques?

▶ Sempre que busquis informació i abans de llegir el contingut de la pàgina, localitza l'autor. Si no n'hi ha, surt del web.

▶ Sempre que es citin fonts, busca-les. No et quedis amb la primera impressió.

▶ Recorda que la pirateria és un delictes penalitzat i que hem de respectar els drets d'autor.

EL TEMPS

L'oci és una de les activitats més freqüents a internet, ja que la xarxa ens ofereix multitud de possibilitats lúdiques per a qualsevol edat i circumstància.

Quina és la manera més intel·ligent de navegar? Quan s'aprofita tot el que internet ofereix sense invertir més temps del necessari.

Internet és cultura, però també oci i comunicació. Per no quedar atrapats en aquesta xarxa mundial, abans de connectar-s'hi, l'usuari ha d'establir l'objectiu del seu viatge virtual.

Per què em connecto?

Els resultats són clars: el 38% dels enquestats dediquen entre una i dues hores diàries a internet. Per això, és necessari aprendre a planificar el temps i saber autocontrolar-se.

A més, el 76% afirmen que a casa seva no hi ha horaris limitats per a connectar-se a internet.

Pots establir un objectiu que esbrinaràs si et preguntes: Per què em connecto? Què vull trobar? He començat per un motiu i he acabat invertint el meu temps en una altra cosa? És necessari aprendre a planificar el temps i a saber autocontrolar-se. A casa és recomanable que hi hagi un horari per connectar-se i evitar les possibles addiccions.

Calcula el temps que dediques al llarg d'un dia a la xarxa i intenta reduir el teu consum. Les alternatives a la pantalla de l'ordinador són millors: quedar amb els amics, anar al cinema, escoltar música o llegir un llibre són hàbits molt més saludables i potencien la comunicació verbal cara a cara.

CONCLUSIÓ

És innegable el potencial positiu que internet constitueix tant per als pares com per als fills. És una font d'informació inesgotable. Però cal tenir especial cura precisament perquè els menors accedeixen cada vegada amb més facilitat i sense cap tipus de control.

Els beneficis que la xarxa té per a tots són, principalment, els que serveixen com a recursos educatius, els que ens permeten ampliar els nostres coneixements i accedir a la informació desitjada per fer una gestió o localitzar un lloc.

A més, internet suposa:

- ▶ Fàcil accés a la informació de forma lliure i gratuïta.
- ▶ Connexions de cost reduït.
- ▶ Transmissió ràpida i fàcil de continguts, informació i comunicació instantània.

Internet no és dolent o nociu en si mateix. Depèn de l'ús que se'n faci. És a dir, el perquè, per a què i el com determinen el benefici que podem obtenir.

Alguns beneficis de l'ús d'internet per part dels menors:

- ▶ Comunicació.
- ▶ Facilita l'accés a la ciència, la cultura i l'oci.
- ▶ Facilita la realització de tasques escolars i treballs personals que potencien la seva capacitat de cercar.
- ▶ Facilita la realització de tasques escolars en grup.
- ▶ Facilita el procés d'aprenentatge en alumnes que pateixen malalties de llarga duració.
- ▶ Facilita el seguiment per part dels pares del procés d'ensenyament dels seus fills.

2. XARXES SOCIALS: un aparador de la intimitat

Les xarxes socials són una estupenda eina per mantenir el contacte amb la gent que no veiem diàriament. També poden servir com un mitjà per expressar-se, ja sigui amb imatges o text, i fins i tot són una forma d'omplir el temps d'oci.

És indiscutible que les xarxes socials han canviat la manera de tractar amb els nostres amics, però també és cert que fer un mal ús d'elles comporta importants riscos.

PRIVACITAT

Per formar part d'una xarxa social és necessari facilitar una sèrie de dades personals, que poden convertir-se en dades públiques.

L'adreça, el telèfon o el correu electrònic són informacions que, per seguretat, no

han de fer-se públiques. Cal tenir en compte que en cas de fer-ho, no estem facilitant aquest continguts només als nostres amics, sinó també, als que poden fer-ne un mal ús.

▶ No donis dades que no siguin obligatòries. Abans de facilitar-les, llegeix la política de privacitat i assegura't que no seran públiques.

▶ Mai enviïs dades personals per e-mail o per missatgeria instantània, ja que no són mitjans segurs.

Revisa la teva privacitat a Facebook. A la cantonada dreta hi ha un fletxa que és un desplegable. En fer clic apareixen divers-

es opcions. Entre elles, “Configuració de la privacitat”. Assegura't que el que es publica ho veuran només els teus amics. És la millor manera de protegir-te a tu i a ells.

PÈRDUA DE TEMPS

Les xarxes socials estan concebudes per ser addictives. El fet que es mostrin les actualitzacions dels teus amics, ja siguin fotos, missatges, comentaris o vídeos convida a tornar-hi cada cert temps per veure què “es cou”.

A més, moltes xarxes socials ofereixen la possibilitat de jugar online, la qual cosa augmenta el grau de dependència, ja que en la majoria d'aquests jocs és necessari tornar a connectar-se al cap d'un temps per comprovar els progressos de la partida o dels nostres personatges.

Les xarxes socials generen un altre tipus d'addicció. Es pot arribar a perdre molt temps posant al dia la imatge que s'ofereix d'un mateix, pujant fotos, fent actualitzacions d'estat o publicant continguts sobre nosaltres mateixos, i això pot impulsar-nos a entrar cada poc temps per comprovar quantes rèpliques genera allò que es publica.

Els smartphones faciliten enganxar-se a aquestes plataformes, ja que es pot accedir a elles en qualsevol moment i lloc.

▶ No entris a les xarxes socials mentre estudies. Qualsevol cosa que passi en elles pot cridar la teva atenció de manera que acabis deixant de costat la teva tasca.

▶ No et connectis a les nits, pots acabar

dormint menys per poder estar més temps connectat.

► Les aplicacions de jocs de les xarxes socials són molt addictives. No comencis a jugar sense organitzar-te abans i posar-te límits de temps.

Els reptes T'atreveixes?

Fes-te un horari. Així sempre tindràs temps per a tot: estudiar i “desconnectar” amb les xarxes socials, llegir, jugar, veure la tele, parlar amb la teva família i dormir les hores que siguin necessàries.

GROOMING

Detectar el problema

Aquest vocable anglès s'utilitza per referir-se a l'assetjament sexual per inter-

net. Es tracta d'una realitat i cal ser-ne conscient. Molts assetjadors trien les seves víctimes fent-se passar per noies o nois de la seva edat.

Comencen entaulant una amistat cibernètica, des de la qual poden accedir a una sèrie de dades. Per això, és important no agregar mai a les nostres xarxes socials ningú que no conegem a la vida real.

Si algun menor patís grooming, ha de denunciar-ho als Mossos o la Guàrdia Civil.

Possibles solucions

► No agregar cap desconegut, encara que ens digui que ell sí que ens coneix. Fer cas a allò que ens deien de petits, “no es parla amb desconeguts”.

► Si algun dels nostres amics ens

demanés fotos o vídeos en qualsevol actitud que no ens agradaria que veiés tothom, és important que no li enviem, ja que tot allò que s'envia per internet, ja siguin xarxes socials o correu electrònic, pot descontrolar-se i fer-se públic. De fet, ens podríem trobar en una situació vergonyosa sense haver-ho pretès.

Els reptes **T'atreveixes?**

Fes una neteja a les xarxes socials. Queda't amb els amics que t'importen de debò i dels quals saps que et pots confiar.

No pugis cap foto que et faria vergonya ensenyar als teus pares, ja que poden fer-se públiques sense el teu permís.

Cuida els teus amics especialment a la vida real. No n'hi ha prou amb enviar missatges cada dia a través del xat de qualsevol xarxa social. És important tractar-los amb afecte, si no volem perdre'ls.

CYBERBULLYING

Detectar el problema

Amb el *Cyberbullying* ens referim a l'assetjament escolar a internet. Per desgràcia, les xarxes socials es poden convertir i es converteixen en un mitjà idoni per maltractar de forma psicològica altres persones: companys de classe, coneguts de l'institut o amics que hem fet per internet.

La seguretat d'estar protegits per la pantalla de l'ordinador i no estar davant de la persona que s'insulta, així com el suport d'altres companys, pot donar lloc a campanyes d'assetjament a determinats individus, grups o institucions.

Si coneixem algun cas, és important cridar l'atenció i frenar aquestes pràctiques abans que es produeixi un fatal desenllaç.

Possibles solucions

- ▶ Tant si sofreixes ciberbullying, com si saps d'algú que el pateix, el millor és parlar-ho amb un adult: els teus pares, el teu tutor o algun professor o familiar que t'inspiri confiança.
- ▶ És important saber demanar ajuda, abans que la situació empitjori.

Els reptes T'atreveixes?

No siguis covard! Ajuda aquells amics que puguin necessitar-ho o demana ajuda, si cal, però mai t'amaguis darrere d'una pantalla per assetjar ningú.

Posa't en el lloc d'aquella persona i pensa què ha de sentir cada vegada que algú l'insulta o publica algun comentari negatiu o fals sobre ell/a.

3. EL MÒBIL: comunicació?

Dins del desenvolupament de les TIC, el mòbil és un dels principals exponentes que ha penetrat amb més eficàcia entre els joves i adolescents. Juntament amb internet, els telèfons mòbils s'han convertit en un "annex" del "jo", que marca l'entrada a una nova etapa de maduresa, on la identitat personal es representa a través dels models de telèfons, de melodies, carcasses, fons de pantalla i aplicacions.

Com passa amb gairebé totes les tecnologies, el seu ús proporciona multitud d'avantatges, però també té els seus riscos si no les fem servir amb criteri.

En el cas que ens ocupa, el mòbil, podem trobar-nos amb hàbits dolents o incorrectes que, sens dubte, hauríem de corregir.

Aquestes reflexions van destinades a totes aquelles persones, joves i no tant joves, que vulguin aprofitar al màxim tot allò que ens ofereix aquest mitjà de

comunicació, però amb criteri.

COMUNICACIÓ INCONTROLADA

Al sortir de classe, truco o em comunico de nou amb els companys amb qui he estat tot el dia? Quines històries ens expliquem? És necessària aquesta conversa? Ens diem coses per telèfon o a través de missatges que no som capaços de dir-nos quan estem cara a cara?

Per tenir un control de les nostres accions, abans de realitzar una trucada o enviar cap missatge, és aconsellable parar-se i pensar si és convenient fer aquell acte de comunicació o si, pel contrari, és una pèrdua de temps, diners o,

fins i tot, si estem interrompent l'estona d'estudi d'un amic.

Quan siguem capaços d'activar o desactivar el mòbil segons la circumstància en la que ens trobem, serem consumidors madurs i responsables, amos del nostre temps, lleials a les nostres amistats i persones realment comunicatives.

La comunicació té el seu valor en el seu contingut no en el TEMPS que estem parlant amb els altres i en el fons, moltes vegades, sense dir res de res.

Els reptes T'atreveixes?

Hi ha moments per desactivar el mòbil:
¡Incomunica't! **Estat:**

▶ **Estic estudiant**

Estudiar amb el telèfon activat i tenir-ho a mà és deixar una finestra oberta a la distracció.

▶ **Estic amb els amics**

L'estona que passem en companyia dels amics i companys s'ha de gaudir i aprofitar al màxim.

▶ **Estic sopant**

Quan sigui el moment de dinar o sopar amb la família, estar “desconnectats” del mòbil és un gest d'atenció i educació vers els qui estan amb nosaltres. És el moment d'interessar-nos per ells i d'explicar les nostres coses a les persones que conviuen amb mi.

▶ **Estic amb la meva família**

La família ha d'ocupar un lloc important. Hem de procurar fer activitats o coses en comú, durant les quals els mòbils no puguin interrompre els moments de COMUNICACIÓ familiar.

▶ **Estic fent esport**

L'oci, l'esport, llegir un llibre o anar al cinema poden ser excuses per “aparcar” (deixar de banda) el mòbil.

▶ **Estic dormint**

Respectar les hores de son, les nostres i les dels altres, és necessari per a un descans adequat.

CONSTANT ATENCIÓ A LA XARXA

Actualitzar el perfil, comentar a Facebook, pujar un vídeo o penjar una foto, etiquetar els nostres amics o enviar uns "tocs"... Ja que el mòbil va amb mi a tot arreu, puc connectar-me sempre que ho desitgi!

Però, aquesta actitud influeix en el meu comportament amb els amics que m'envolten? Estic massa pendent del que passa a internet, les xarxes socials o els grups de What's up?

Pensa amb quina freqüència fas servir el mòbil per navegar per internet, descarregar alguna cosa o xatejar amb els

amics. Mentre fas tot això, deixes de prestar atenció als qui estan amb tu? El telèfon mòbil és un motiu per desconectar dels estudis o de la classe que està donant el professor? Si no t'agraden les respostes que els teus hàbits donen a aquestes preguntes o penses que fas un ús excessiu del mòbil, posa-hi solució!

Quan estiguis amb gent o estudiant, deixa el mòbil en silenci, fes-lo servir només si és important!

CONSUM DESMESURAT

El mòbil no és gratuït. El servei de trucades i la connexió 3G té uns costos que cal conèixer i, de vegades, assumir.

Quant gasto al mes amb el mòbil? La factura és proporcional als meus ingressos o a la meva activitat social? Puc estalviar uns diners si canvio els meus hàbits de consum? Em baixo totes les app de moda o miro quines són les gratuïtes?

Possibles solucions

Per posar solució al consum desmesurat, podem revisar quin ús fem del telèfon per evitar les sorpreses a la factura del mes. Les targetes de prepagament o el límit al cost mensual són una bona fórmula per controlar les despeses telefòniques.

Els reptes T'atreveixes?

Estableix un límit de despeses mensuals. El pots revisar cada tres mesos, si vols amb l'ajuda dels teus pares, i comprova que has estat capaç de complir amb la

quantitat que et vas fixar. Si has gastat més, esbrina per què i estudia diferents solucions.

En aquest repte és important comptar amb el consell d'alguna persona adulta.

ATENCIÓ ALS AMICS PRESENTS

Detectar el problema

No és estrany veure un grup d'amics que, en comptes d'estar parlant entre ells, dediquen la seva atenció al mòbil. A través del telèfon estan mantenint una comunicació amb algú no present en el grup. T'ha passat alguna vegada?

Possibles solucions

Pensa com et sents quan et deixen de parlar per contestar un missatge o un

What's up. Respecta els altres i demana que et respectin a tu.

Lidera una campanya per prestar atenció a les persones presents!

ELS CASCOS O COM VIURE FORA DEL MÓN

Escoltar la ràdio, l'última cançó que està de moda o quelcom a través del mòbil és un costum cada vegada més estès. Quan ets al teu món musical no escoltes el que passa al teu voltant. Pot ser que una persona et vulgui preguntar una adreça, o algú necessiti ajuda i tu no te n'adonis.

En el pitjor dels casos, podem creuar el carrer sense sentir un cotxe o una bicicle-

ta que no hem vist.

Podem passejar per la ciutat com si estiguéssim sols? Sí, podem. Però és perillós.

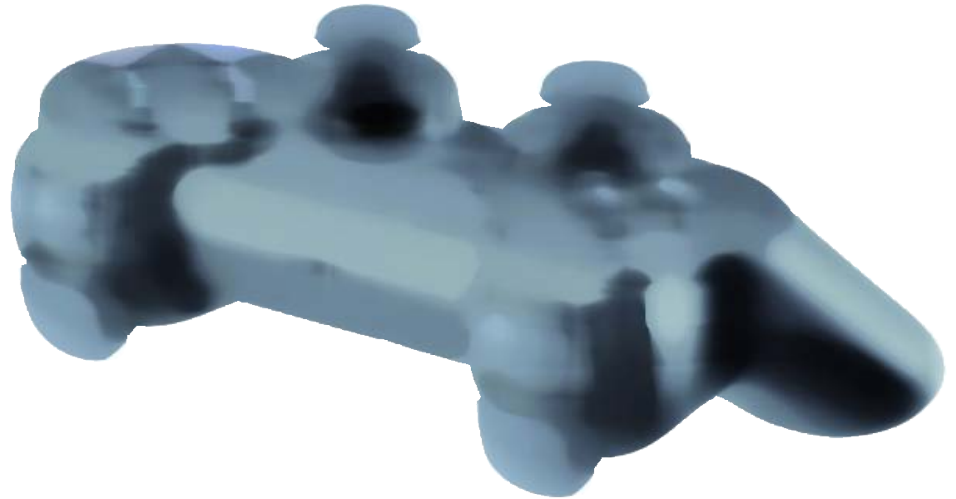

El millor és no portar els cascos quan caminem pel carrer. Un altre suggeriment és portar el so baixet, així podem estar a l'aguait del que passa al nostre voltant, per la nostra seguretat.

Els cascos serveixen per moments molt concrets, mai quan estem caminant pel carrer o quan estem acompanyats dels nostres amics o familiars. Fes ús dels auriculars quan estiguis tot sol o per compartir una cançó o un video.

4. VIDEOJOCs: juga a una vida real

Els videojocs són una part important de l'oci de milions de joves i adults.

No podem negar que ja no estem davant d'aquell passatemp per a nens del que parlaven els nostres pares. Ara, el públic al que es dirigeixen és molt més ampli. Des de nens de vuit o deu anys fins a adults de 40. Per això, el món dels videojocs mou moltíssims diners.

Descobrir que l'últim *Call of Duty Black Ops 2* va generar 500 milions de dòlars el primer dia de sortida o que Nintendo DS ha venut 152 milions d'unitats ens permet comprendre que aquesta forma d'oci va molt més enllà del que podem pensar.

Com passa amb altres tecnologies, el seu ús comporta certs avantatges i, en general, no ha de ser perjudicial per als nens i els adolescents. Ara bé, també pot propiciar certs riscos si no seguim uns criteris fermes sobre el temps que jugem, els continguts dels jocs, on i amb qui compartim les partides online, etc.

EL CIBER-MÓN, EL MEU REGNE

Molts joves dediquen hores i hores a jugar amb videojocs. Des de fa temps, la majoria de propostes ofereixen partides online com a forma d'allargar i completar una experiència que per a un únic jugador pot quedar curta. Tot això a comportat la creació de grups que interactuen, fins i tot amb micròfon, donant-se ordres, fomentant una comunicació virtual que supleix la real.

- ▶ És necessari passar tantes hores jugant en línia? Sabem amb qui juguem?
- ▶ Ens relacionem amb els amics o malgastem el nostre temps enganxats a partides interminables?
- ▶ Només quedem amb amics per jugar online?

Possibles solucions

Per tenir un control adequat de les nostres actuacions hem de fixar uns horaris previs. No hem de deixar oberta la porta a partides de dues o tres hores. Fora existeix tot un món real ple de coses per fer.

El món virtual pot formar part de les nostres vides, però no ha de ser la nostra única realitat. No passa absolutament res si vivim sense la nostra Playstation, Xbox o qualsevol altre format. Parlem amb els companys! Practiquem esport! Sortim al carrer!

Els reptes T'atreveixes?

- ▶ Estic estudiant, ara no toca jugar.
- ▶ Quan estudiem no hem de tenir la con-

sola encesa ni hem d'interrompre contínuament la nostra tasca per connectar-nos a la partida.

- ▶ Quedades reals, no virtuals.
- ▶ És bo que gaudim dels amics quan estem amb ells. La nostra relació no ha de ser cibernètica.
- ▶ Respectem els horaris.
- ▶ De la mateixa manera que hem de respectar les hores d'estudi i treball, també ho hem de fer amb l'estona de sopar o la de parlar amb la família. Res de sopar sols.
- ▶ Respectem les hores de son.
- ▶ Un bon descans és necessari per carregar piles. A més, hem de deixar descansar la ment abans d'anar a dormir. No hem de jugar just abans de ficar-nos al llit: parlar amb la família o llegir un llibre ens prepara millor pel repòs nocturn.

NO TINC CONSOLA, NO ESTIC A LA MODA

Moltes vegades els models socials ens arrossegueuen a comprar coses que o bé no ens agraden, o bé simplement les adquirim perquè les hem vist per televisió, per internet o a un amic. Si ho traslладem al món dels videojocs, sembla que si no tenim la nova consola o el nou joc súper-vendes, estem exclosos del nostre grup.

Els videojocs són part de la nostra realitat, però no l'única. No hem de sentir-nos fora d'un grup per no tenir aquell joc o aquella consola. Hi han molts temes de conversa que no giren al voltant del *Call of Duty* o d'altres jocs d'adults. Els nens

poden jugar a jocs educatius o que aportin bons valors, tot i que no siguin els més populars. No ens hem de deixar emportar per falsos estereotips.

- ▶ No cal tenir la consola de darrera generació per estar al dia. Molts jocs de fa uns anys són igual de divertits, o encara més.
- ▶ Els jocs mentals fomenten l'aprenentatge en àrees com les matemàtiques, la lògica o la llengua.
- ▶ Les aventures gràfiques focalitzen l'atenció en l'escenari per trobar la relació dels objectes, l'entorn i l'argument.
- ▶ Els jocs socials són divertits. Es poden gaudir en grup i podem deixar-los quan volem. No ens fan estar enganxats hores i hores.

A QUÈ ES JUGA?

Encara avui els videojocs es veuen com una manera per a què els nens no molestin i estiguin entretinguts. Aquesta visió de “mentre juguen no molesten”, moltes vegades, va lligada a un desinterès respecte a la temàtica dels jocs.

Sabem si són violents? És una violència gratuïta i emfatitzada? Promou la discriminació vers els altres? El joc inclou connotacions sexuals?

Des de fa anys, diversos organismes com el Pan European Game Information (PEGI) o el nostre treball a l'Associació de Consumidors de Catalunya (TAC) i la

revista *Contraste Audiovisual*, treballem per informar els adults sobre el contingut dels videojocs.

Detectors de violència, por, llenguatge poc adequat, discriminació, etc. són alguns indicadors d'allò que ofereix el joc. A més, l'edat recomanada també pot fer-nos una idea del perfil d'usuari a qui va adreçat.

► Els videojocs no han de ser el pas-satemps perquè els nens no molestin.

► És necessari saber a què juguen. No tots els videojocs són iguals. No costa res informar-se abans de donar el pas de comprar el joc (podeu consultar al web de TAC: www.taconline.net)

► La violència està molt present als videojocs actuals, això no ho podem negar.

Però no és igual la que ofereix un joc de guerra que un de lluita. I, fins i tot, trobem grans diferències dins dels mateixos gèneres. *Battlefield 3*, tot i ser un shooter bèl·lic per a majors d'edat, no ens permet matar civils i podem aplicar-hi filtres. *Mortal Kombat* és un joc de lluita molt visceral, amb escenes fins i tot desagradables, res a veure amb d'altres com *Dragon Ball* o *All Star Battle Royale*.

► El contingut sexual és cada vegada més present als jocs. Situacions compromeses, escenes pujades de to o discriminació vers la dona són alguns dels problemes que trobem en produccions com *Duke Nukem Forever* o *Catherine*, per exemple.

► Falsos estereotips: en alguns jocs s'estan fomentant falsos models socials. El cas més paradigmàtic és *Grand Theft Auto*, on ens hem de convertir en una persona respectable que treballa per narcotraficants, consumeix drogues i assassina tant civils com mafiosos.

CONCLUSIÓ

Els videojocs formen part de la nostra realitat i de l'oci de milions de persones. Tampoc podem evitar dir que moltes de les propostes que més es venen avui dia no ofereixen res de positiu. Per això, cal saber a què juguem i a què juguen els més petits.

La violència gratuïta no ha de ser el pas-satemp de torn. A més, moltes vegades els estereotips de la societat no són els més adequats. Hem de trobar què és el més adient en cada moment i valorar si és necessari estar a l'última o no.

Ahora, és important recordar que les persones som éssers sociables. Hem de relacionar-nos amb els amics i la família. No podem pretendre estar tot el dia enganxats a la consola o l'ordinador en partides online d'hores i hores de duració. La realitat és fora de la pantalla. És important participar en el nostre entorn, no només amb els amics virtuals.

Edita: TAC

Associació de Consumidors de Mitjans Audiovisuals de Catalunya

Octubre de 2012

Per un consum responsable de l'oci audiovisual

www.taconline.net - info@taconline.net

Amb el suport de:

**Ajuntament
de Barcelona**